

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črenšovce, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črenšovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črenšovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Dogodki zadnjih dni.

Pravzaprav nikaj novoga. Vse ide po starom kopiti. Kak da bi bilo že v ustavi ali skupščinskem poslovniki zapovedano, da mora vladna večina vsigdar glasovati za kakšo stvar, opozicija pa vsigdar proti njoj. To se vrši den za dnevom naprej. Vlada predloži načrt, opozicija nastopi proti nje-mi i zahteva, da se spremeni tu i tam, da se izpusti to i ono, da se sprejme še eno i drugo, pride do glasovanja, vladna večina je za, opozicija proti.

Na vrsti je invalidski zakon. Že skoz sedem dugih let se jegovorilo o njem i se delalo na to, da se izdela i sprejme. Nazadnje so ga izdelali. Prišeo je pred skupščino. Cela opozicija je nastopila proti njemu. Njeni poslanci (Kremžar, Bazala i dr.) so v govoraj, štere so odobraval i tudi vno gi radikali i radičovci, dokazali, da se nemre sprejeti, ar so ga odklonile vse invalidske organizacije i ar zahteva to celo domoljubje i so zahtevali, da se vrne znova odbori. Večina ga je sprejela; obečano pa je bilo opoziciji, da se pri podrobnoj razpravi sprejmejo njeni predlogi. Prišlo je tudi do podrobne razprave. I zakon se sprejema točka za točkovo, ne da bi se vpoštevali predlogi opozicije. Radikali, radičovci glasajo vsigdar za, drugi vsigdar proti.

Pri sprejemanji invalidskoga zakona je šlo še prec i mirno. Te mir pa je razburkao dogodek v Trsti. Fašisti so razbili i vužgali tiskarno „Edinost.“ Politično življenje je oživelo. Na ministra zvušasnijh poslov dr. Ninčiča so prišla od vseh strani pitanja, na štera naj bi v parlamentu odgovoro. Nastopo je dr. Hohnjec. Kak pišejo vladni listi, ga je cela dvorana pozdravila s ploskanjom i z „Živijo!“ V svojem govori, šteroga je cela dvorana odobraval a s pritrjuvanjom, je obsodo fašistovsko divjaštvo i zahtevalo od dr. Ninčiča, da včini vse, da dobijo naši bratje zadošćenje i da njim Italija ne krati pravice. Hohnjecovimi protesti i zahtevi se je pridružila vsa opozicija. A ka je odgovoro Ninčič? Pravo je, da njemu je vse znano, a da pomagati nemre. V svojem odgovori dr. Ninčič fašistovskoga dijaštva ne obsodo, obsodo pa je, da se omladinci v Zagrebi zavolo toga na Jelačićovom placi zažgali italjansko zastavo. Gda je opozicija čula, da fašiste brani, obsoja pa hrvatske omladince, je zagnala takši protest, da je morao z govorom večkrat henjati. A ka so pomagali protesti? Nikaj. Fašistom se ne zgodi nikaj, naša vlada pa je dala Musoliniji zadošćenje s tem, da je vpokojila zagrebečkoga velkoga župana Treščeca, zaprla več zagrebečkih visokošolcov i da po vsjoj priliki vpokoji tudi šplitskoga velkoga župana.

Čudne dneve živemo. Vladna večine more vse, opozicija pa nema nikakše moči. Kakšte so njeni predlogi koristni, so zavrženi, ar prihajajo od — opozicije.

V znamenji sporazuma.

Najbolše bi bilo, če bi mogli ponatisniti celi prvi članek 28. številke Radičovoga „Doma“, ar bi tak najbolše videli, kak se gospodari pod „sporazumaškim“ režimom radičovcov i radkalov. Celoga članka objaviti ne mogoče, ar bi napunili z njim najmenje tri strani Novin. Zato podamo samo najbolše izražite vrste, štere so med radikalnimi vrstami povzročile vno go praha.

Mi taki od začetka trdili, da to, ka se je sklenolo med radikali i radičovci ne sporazum, kak so oni inaglašivali, nego da je vse vkup le nekša vrsta odavanja na ednoj strani i kupivanja na drugoj strani. Radičova stranka je bila pod obznanov, on (Radič) sam v vozi. Kak bi se moglo odpraviti i edno i drugo? Mogoče z odajov. Radič je odaš svoj program: republikanstvo, mirotvornost, človečanstvo, hrvatsko vladu itd., radikali pa so vse to sprejeli i Radič ponudil štiri ministerske stolčke, svoj centralizem i program, po šterom so delali, gda so bili v koalicii s Pribičevićom. V tom je obstajao ves sporazum. A kakše sade doniša?

Čujmo Radičov „Dom“: „A je nekaj hušega i strašnejšega. To so pravili bi zverinska nečloveštva, štera činijo neštetni razvuzdani žandari po zapovedi ali brez zapovedi okrajnih predstojnikov, a z znanjom ali bar odobrenjom velkoga župana Perovića, šteromi so hrvatski kmetje, če neščejo iti med radikale, komunisti i za državo nezanesljivi elementi. Že celi mesec dobiva predsednik HSS (Radič) neprestana poročila o ponovnoj podivjanosti ništernih orožnikov i o hudobnom plani ništernih političnih upravnikov, da hrvatske kmete v Dalmaciji nalep način ali s silov našenejo v radikalno stranko, ar da bodo na sprotoletje 1926. volitve v parlament, pri šterih mora radikalna stranka sama dobiti do 180 mandatov, da bi potom sama vladala celo državo.“

Što bi mislo, da bo g. Štipica Radič v kratkom časi tak pisao o svojih „sporazumaških“ zaveznikaj? I V začetki jih je do neba hvalo. Ne čudno, ar se je po njivoj mil. sti rešo neprijetne voze. Zvun toga pa je mislo, da ga taki prikelijo na ministerski stolček. A zdaj vidi, da se on s Pašičom nemre na tak lahko kockati, kak se je Pašič z njim. Pred seov nema takšega vrtoglavca, kak je, sam, šteri je prišeo od republikanizma, prek različnih političnih skokov do centralistične kraljevine, nego moža šteri jo osiveo na političnom polju i bio vsigdar voditeo balkanske politike.

Njega samoga neščejo sprejeti niti za ministra socialne politike, šteroga ministerstva eden radikal ne šteo sprejeti, ar je pravo da bi bilo razžalivo za njega, če bi dobo resor, v šterom je do 250 jezer aktov narešenih, njegov i ministri v vladi nemajo nikakšega vpliva i nemrejo nikaj važnejšega včiniti, če radikali prle neso dali privolenja, strankine pristaše žandari i politični oblastniki preganjajo; — to so sadi Pašič-Radičovoga sporazuma. Mislimo, da si več niti Radič ne žele, da bi trajao te sporazum 20 let, kak je prle to povdarjao.

Nam se mili kmečki narod, šteri mora trpeti ta preganjanja i krivice, pomilujemo tudi g. Štipico Radiča, šteri je tak jako spadno na ledi, na šteroga je svojevolno šo, z druge strani pa se veselimo, da tudi Radič sam začne sprevidovati, da se je prenglo i da bi bilo bolše, če bi ostao pri svojem programu. A prekesno je, ar on je igro zgubo — mogoče za vsigdar

Pribičevićovo postopanje z učitelstvom obsojeno.

Dne 7. novembra je zagrebečka sodnija izrekla obsodbo, štera ne zbudila zanimanja samo v Zagrebi ali samo na Hrvatskom, nego

v celoj Jugoslaviji, poseano v Belgradi, gde je bio sedež postopanja obsojenca.

V prvoj vrsti se je razpravlalo o procesi med novinarom Cihlarom, šteri je v „Hrvati“ popisao grozodelstva Pribičevićovoga politkovanja v selskom pitanju i med Stojanovićom. Cihlar je med drugtm pisao: „Znajo je, da je Pribičević vničo na jezere hrvatskih eksistenc (obstoja). V zimskih ledenih nočaj je moralo med jokom dece, pod žandarskimi batoneti, na stotine hrvatskih učiteljskih družin zapustiti svoj dom. Kak brezdomovnici so morali zapušćati svojo rođeno zemlo starci, šteri so ošiveli v svojoj učiteljskoj dužnosti i se seliti v Makedonijo kak sibirski robl.“ Pri vsem tom je Pribičević pomagao — je zapisao Cihlar — Stojanović. Zavolo toga je Stojanov i Cihlara tožo.

Za razpravo je vladalo velko zanimanje. Sodna dvorana bila ves čas napunjena z preganjanimi učitelji i zagrebečkim občinstvom. Vsakši je z najveškov napetostjov čakao, kakso sodbo izreče sodišće.

Sodišće je kaštigalo Cihlara, ar ne mogeo dokazati, da je bio Stojanović istinsko Pribičevićov pomagač, kak ga je on v svojem članku imenuvao, v prvoj vrsti na je obsodilo Pribičevićovo šolsko politiko. Obsodba se je glasila: „Te sod si je pridobo osvedočenje, da so preganjanja učitelstva za časa ministrovanja Sve-tozara Pribičevića istinsko obstojali. Svedoki so naimre z gotovimi slučaj i potrdili, da je naravnost nerazmerno visiko številó hrv. učitelov v časi bilo brezrazložno premešćenih na slabša mesta, penzioneranih i odpušćenih iz službe, i to brez kakšega raziskovanja i brez kakših dokazanih nerednosti, nego samo zato, ar so pripadali Zvezi, ali Združenji hrvatskih učitelov.“

Se zna, da je ta obsodba Pribičevića jako razkačila. Po svojih novinah se je zakado proti zagrebečkomi sodi i njemu v oči metao, da ne meo pravice izreči nad njim obsodbo — On se jezi, vsi preganjani pa se lahko veselijo, ar so dobili bar malo zadošćenje za trpljenje, štero so morali prestati v strašnih dnevaj političnoga preganjanja od strani Pribičevića.

NEDELA

pred Adventom. Evang: sv. Mat. 24. 15-35. — Nebo i zemla premineta, moje reči pa ne preminejo.

Dvejezero let bo že, da je Kristuš hodo na zemli kak človek i je oznanjuvao novi navuk zveličavni evangelij. Ne je govorio, kak so vno gi govorili pred njim i za njim, šterih reči so bile zapisane smrti, pozablenji. „Moje reči ne preminejo“ — je pravo sam svojim apoštolom i židovskim vnožinam. Niti najmenša ltera ne pride v pogübo, čeravno vse drugo premine, celo nebo i zemla.

Kakše vlhere je že prestala katoličanska Maticerkev, štera je pravil čuvar Kristušovoga navuka! Že zveličiteo sam je morao trpeti preganjanje. Njegovi apoštoli so vsi bili mantrani i so zvun Janoša vsi sprejeli mantrniško krono. Prvi kristjani so bili klani od casarov. Sledkar so napadnoli Cerkev krali drugi mogočniki. I ka vidimo? Herod je vmro. Ravnotak Poncij Pilat, rimski casarje, krali mogočniki, a Cerkev stoji, Kristušov navuk se oznanjuje, širi i zmaguje. Nišće i nikaj ga nemre zatreti i ga tudi ne bo moglo zatreti, ar je to boži navuk. Vse premine i „te se prikaže znamenje Sina človečega“ — to je križ — kak pravi sv. pismo — i pokaže, da je zmagao tisti, ki je oznanjuvao novi evangelium.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Marijina družba za dekleta se je ustanovila v Dolnji Lendavi. Slovenski sprijem bo na svetek nevtropeno poprijete bl. device Marije 8. decembra.

V nedelo, 22. nov. odvečara ob 2 je navuk za tretjerednike v Črensovcih. Po navuku so z Svestvom večernice, po večernicah pa procesija z Najsvetejšim.

Povodenj v Prekmurju. V Dolnji Lendavi je voda tako narasla, da je iz vseh strug iztopila i polila spodnji del mesta. Spodnjega dela so se mogli vsi izseliti. Vzrok, da je voda tako visoko prišla, je, da so pred letom moste, tako zvane „suhe“ zasuli, vključ ob pomolam, ki so njim dali stari meščani. Zato se je voda maščevala i je že prvi den podkopala moste i razrušila nove nasipe i po takšem se je prekino promet s kolodvorom i z dolnjem Prekmurjem. Vsled tega je tudi obdržana voda obilila državno cesto Dolnja Lendava—Dobrovnik. Poštni auto je obtočil v D. Lendavi. Voda je odnesla eno kravo i več kazalov. Največo škodo je naredila na maloj železnici, šteta je bila na pol zgrajeno, da odpelajo iz Prekmurja zadnja drva. Nekateri so pravili: „Veseli se Prekmurje, ar za par mesecov duže ostanejo drva pri nas.“ — Delavci, šteta so delali v gozdi so poldrugi den bili na drevju, dokeč so je s čolni ni rešili. — Tri mlini so celi pod vodami, ljudje stanujejo na hišaj. — Benico je voda popolnoma uničala. Prebivalci so se vselili v ves Pince, a drugo so mogli vse tam zapustiti i pustiti, da jim voda odnese v Muro. Ta nesrečna ves je povodenj vsigdar v odjuna, či pride voda iz Dolnja Lendave, ali pa iz Mure. Ta ves stoji iz kolonistov, šteta stanujejo v barakaj ki so zdaj prišli do prvij pridelkov i te so zdaj postali žrtve povodnje. — V Dolgi vasi je voda podrla i odnesla edno hišo. — Rednega prometa še zdaj nega. Od kolodvora vozi zdaj poštni auto nad Beltince v Mursko Soboto. Škoda po polji i drugod so ogromne.

Martinišče. Pri zadnjój povodni je pri nas strašno bilo. V četrtek je ravno med obedom začela prihajati voda od Lendave prek ceste s takšov silov, ka so dijaki več ne mogli nazaj v staro šolo. V toj sili smo se vrgli na delo. Edni so burali, zavažali, kodali, žagali, mazali, zabiljali drugi pa nosili iz künje pa špajze ka so mogli na hižo. To ja trpelo edno voro. V tom časi je tak velka voda prišla, ka nam je vse ka smo zgradili pred dverami v künjo pa v kapelico podrla i vrela tudi nad okna tak, ka je več nišče ne mogeo notri. Vse je obrnola, prevrgla i spotrla. Menši dijaki so komaj vujšli gori v hiše, vekši pa so šteta rešiti svinje, nego ne so več mogli. Vsi smo prestrašeni odbežali gori od tam gledali vó, ka bo, kak dugo de ešče voda rasla. Edni so večkrat šli meriti kelko je vekša i prišli nazaj povedat, kak narašča. Strašno je bilo gledati okoli! Dva metra visiko deroče vode je bilo vse okrog naše trepetajoče vile! Ta voda je nesla gvant, drva, tikvi, deske, kante, kokoši itd. Od vseh krajov smo čuli jokanje, staranje, kričanje i na pomoč zazavanje: svinje so cvilile, živina tülila, kokoši letale po drevju,

od severne strani pa voda šumelal! Mi smo bili na suhom pa toplom kraji, nego v velkom strah! Zmolili smo eden roznivenec pa litanije vseh Svecov. Tak pobóžno smo ešče nikdar ne molili. Okrog 7 vóre smo zapazali, ka voda več ne narašča. Zdaj smo si malo odejnoli pa se spomnili, ka je čas večerjati. Ka mo pa jeli? K sreči smo meli pet kolačekov kruha pa ka je to za 50 ljudi? V kleti bi ešče dobili, či drugo ne, jaboka, samo što de šo po nje? Večerja je bila sirmaška, pa smo se vdali v volo bžžó, misleč ka vno go ljudi ókrog nas niti telko nema. Dijaki so spali na golom v dveh sobah. Drugo jitra smo mislili, ka je voda odišla pa je ešče tak velka bila, ka so nas vojaki z dvema ladjama odpelali v staro šolo. Tu smo dobili toplo jesti. Škoda v Martinišči je jako velka. Zalejalo se je 5 svinj, 16 kokoši, 12 zavcov, 2 goloba. V kleti je vse kadi z zeljom prevrgla, premočila do 20 metrov zrnja, 11 metrov graha, več vozov kruplov itd. Dosta je tudi odnesla. V künji je podrla prečno steno, strgala dveri, razbila okna, prevrgla vse pohištvo. Dosta drob-narij je odnesla kak tudi več metrov drv. Vse plote spodrla, lesene pode v kapelici v künji pa v špajzi góri zdignola. Te de trbelo vse razmetiti pa sñhi šoder djati notri. Obračamo se na smilena srca, ka nam pomagajo s penazi pa živežom.

Murska Sobota. V nedelo je k nam prišla vnožina ljudi od vseh krajov gledat, ka je povodenj napravila. Tudi dosta ciganc je hodilo po vulicah pa so iskale, gde bi se dalo kaj „najti, pri podreth hižah. Vse pumpe iz okolice so pomagale, pumpati iz pivnic. Dozdaj sta samo dve hiši podrethi, nego v nevarnosti jih je več.

Lepi dar za ponesrečene. V petek se je pripelao iz Maribora v Mursko Soboto dr. Pirkmajer, veliki župan. Ogledao si je škodo pa dao za prvo pomoč 21 jezero dinarov. To se je že brž razdelilo, liki ne ve se, što je dóbo. Sploh zahtevamo od merodajnih krogov, da dajo v časopisih natančen račun od vsega, ka se komi da i ka pride vküp v te namen. To je najpametnejše i se preprečijo navadne nepotrebne kritike pri takših prilikah. Vúpamo tudi na vladno pomoč.

Ogenj. Dne 10 nov. t. l. je uničo Štefana Miholič iz Kobilja zadnjo rambo. Požrtvovalno delo ognjegascov i orožnikov je priprečilo, da se je ogenj ne dale širo i ne uničo tudi prednjo rambo. Škoda je velika, ker je siromaki vse zgorelo, ka si je v leti pripravo. Kak pravijo, da se ogenj povzročila deca.

Lov na gospodičino. V nedeljo 15. nov. popoldan se zbere nekaj gospodov, da bi šli na lov. Eden iz med teh je malo bole pogledao že kupico, zato je razumljivo, da za Bachusom pride Venus i če zdozbra ne, po s huda, silov. Sproti njih pride neka gospodičina, šteta ta vinjen gospod jo hoče zgrabiti, ker se je pa posrečilo odbežati, zato šče na njo streliti iz lovske puške. Sreča, da so mu tovariši to zabiljali. To je že drugi slučaj, ka ta gospod streže po toj gospodičini. I ta gospod dobro mesto prestavlja v D. Lendavi. — Pač varno je hoditi po vulicah. Če je kmet pijan, si poje i je veseli, če pa so gospodje dobro volje, pa majo druge bole moderne maniere.

Dolnja Lendavska evangeličanska občina je po dólgom dobila svojega pastora g. Lepolda Hari, šteta je ne davno bio posvečen v Szombathelyi. — Želimo njemi mnogó sreče!

Strahoviten ogenj. Dne 19. novembra zjutraj ob 3 i ¼ vóri je zbudilo plat zvona v meri spajoče dolnjo lendavsko prebivalstvo. Cela D. Lendava je bila svetla. Slišalo se je, da gori Schwarcov mlin v Dólgi vasi. Ljudstvo je vse na vulicaj i beži proti katastrofalnom ognji. Mlin je ves v ognji. Plamen visiko zvinga. Vaščani so vsi na hišaj, da perine, šteta prihajajo od mlina pogasijo i preprečijo širanje ognja. Dolgo vaški ognjegasci obvarujejo stróžno hrambo, dóljni lendavski pa magazin. ki je bil polu silja tik mlina. Ljudstva je bilo na jezero, a orožniki so mogli siliti je na delo. Mlin je ponoči stao. Vzrok ognja še ne poznan. Škoda je ogromna. Mlin še zdaj gori.

Prisega vojnih obvezencev se je vršila dne 11., 12., 13. nov. za celi dóljni lendavski okraj. Vreme je bilo božno, vse tri dni je dežčevalo i kljub temu so iz delečega prišli. Samo 6 se jih ni udeležalo, šteta so težko betežni. Razpóloženje je bilo dobro.

V Južno Ameriko ide v nedeljo, 22. tega nov. vekši transport. Večer ob pol 8. se odpelajo iz Lendave. — Ubogi zemljani so prisiljeni, da idejo si daleč, v nepoznane i navarne kraje krúj iskat. Iz dolnje lendavske i dobrovničke fare jih je nad jezero.

Župan i vučiteo. Šta sam po neki vesi K... i sam se šteta informirati pri županu o različnih stvaraj. Ko pa pitam, kje žive g. župan, potem čudno gledam, kó mi pravijo: Mi zdaj nemamo župana, liki g. gerenta. Kje pa žive vaš g. gerent? Vprašam okoli mene stoječe. Ja, milostljiva, mogli boste idti dobro voro v tretjo ves i potem tam pitajte za g. vučitelja, šolsko vodjo, oni so zdaj naš gerent. — O siromaki, če komu trbej pasus, da je svoje živince odao, ali de na senje gnao, mogeo bo idti edno voro daleč k g. gerenti, da dobi pasus. A keliko drugij stvarij še je, ka more opraviti župan edne občine i to opravlja g. šolski vodja. — Kako so potrebne že občinske volitve v Prekmurji! Ne zaman da so se že 5 let ne vršile. Ob drugim pa kak more vučiteo biti gerent, vej pa oni morejo deco včiti? Pač čudne razmere so tu. — Iglá. —

Upokojenci i pokojnina. Več gg. učiteljov so začetkom šolskega leta upokojili. Vredni so bili, vej so že dosta delali. Celi 32 let so že skrbeli za blagor naroda. Upokojeni so že 3 mesece, a pokojnine so še ni dobili, pa sam čitala da je ministerstvo ukazalo pod br. 13251/25 da naj se njim splača. Pa še ni so dobili. Prle so stradali, pa zdaj stradajo z razl ko, da prle so imeli stanovanje, zdaj pa nemajo. — O, kaj nas še čaka nas mlade! — Iglá. —

Država.

Odlikovanje zagrebečkoga župana. V tork, 10. novembra, se je povrno zagrebečki nadpúšpek dr. Baner iz Rima i je ob toj priliki prineseo velko odlikovanje sv. oče pape za zagrebečkoga župana Heinzela. Župan je odlikovan z redom sv. Gregora Velkoga z zvezdov.

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogrščine prestavo Fr. Kolenc.

— Zvonite, dete moje, — se je óglasila gospa — dekla naj prižge luč.

Trezika je pözvonila.

Ravno v tom hipi pa se je oglaso tudi zvušnašnji zvonec.

Dekla je vstopila i naznanila, da g. Farkaš žele z gospodičnov govoriti.

— Ite, lüba moja v drugo sobo, moja navzočnost bi mogoče motila g. Farkaša.

— O gotovo ne pove takšega, da vi ne bi smeli čüti.

— Na vsakši način lepa zavüplivost. Hvala hčerka. Tüdi ne skrivajte pred menov skrivnosti, zvušn, če bi meli takšo skrivnost, za šteta jaz še ne bi znala. Pridite teda g. Farkaš.

Fabrikant je stao že na pragl.

Navdúšeno je prišeo.

— ali se zgodila kakša nesreča? — je pitala gospa.

— Kaj ne, ar sem se paščo? Ne. Ne se zgodilo nikaj. A potrpite. Vsega ne mogoče naednok povedati. I tüdi ne bi bilo príporočljivo.

I fabrikant si je seo na stolec.

V Treziki se je zbudila tmična slutnja.

— Brat! Ali znate kaj o njem? — je zakričala.

— Samo mirno, draga gospodičine... Ne znemirajte se.

— Istina, istina — je pravila na tihóma Trezika — zakaj se razburjam s praznimi senjami?

— Če pa itak ne bi bilo vse samo prazne senje?

— Ne razmim, k pomeni: vse?

Včasí razložim.

Deklica je naglo nadalüvala:

— Itak bi znali teda kaj o njem z Istinskó?... Z obraza vam vidim, da znate. A mogoče slabó?... —

— Morebiti niti ne tak slabó. — je pravo Farkaš.

— Za božo volo, povejte mi že... Ali pa ne pravite. Ah nevem, ka delam.

Napeto je gledala fabrikanta.

— Žive? — je zakričala nenadoma. — Žive? Povejte mi, g. Farkaš! Ne mantrajte me s skrivnostnim mučanjom.

Farkaš je ednok požro nato pa pómali, zategnjeno pravo:

— Teda... seda... žive?

Trezika se je trepetajoč zgrabila za sto.

— Samo nadalüjte, nadalüjte! Radóst me že ne vmori. Nadalüjte! Odkod znate, da žive?

— Žive a betežen je. Na Španskom so ga rešili. Tam leži v špitali. Sestra je pisala.

— V špitali leži? Mogoče se ne da rešiti? Žive, a zato, da bi vmró?

— Bodite mirni. Že ne v nevarnosti.

Trezika je začnola jokati.

Ne bi znala povedati, ka njoj stiska srce. Ali bolest, da brat betežen leži, ali veselje, da je vstano tisti, za šterim je kak mrtvim žalüvala.

— Zato teda ne pisao; — je zdehnola nazadnje, gda se je izjokala. — Jako je morao biti betežen.

— Jako; — je odgovoro Farkaš. — Mogoče je tüdi pisao. Pismo pa se je zgübiló. To pismo je tüdi dugo blodilo.

— I zdaj že domo pride?

— O ne, to ne bo tak friško. Zdaj pa že lahko prečtete pismo. Glejte! Prečtete. Vse je popisano, ka se je z bratom zgodilo.

I Farkaš joj je dao nümino pismo.

— O čüte naglas; — se je óglasila gospa. — Jaz bi tüdi rada znala za njegoüvó usodo.

Čtenje je šlo pómali. Med strašnjem, jokanjem, nemirnimi zdihí.

— A ka naj zdaj delamo? — je pitala Trezika, gda je prišla dokonca.

— Drugo moramo prepüstiti Bogi i navrženosti vašega brata. Jaz sem že včino vse, da zvedim, gde hodi.

— O vi ste jako dobri, preveč dobri.

— Spuno sem samo svojó človeško dužnost

— Ne to na človeška dužnost. To je Bogi dopadljivo delo. Kak da bi vas nama poslao Bog kak Rafaela.

— Osramotoite me Trezika, če bote tak govorili. Nikak ne zaslüžim toga poveličüvanja — se je brano Farkaš.

— Zaslüžite bogme; — se je vmešala gospa. V denešnjem sveti, gda išče vsakši samó svoj hasek, iskati trbe takše redke ljudí.

Farkaš se je nasmehnó.

— Ka pa če sem jaz tüdi iz dobička želnosti včino? — je odgovoro. — Za to, da bi dobro vrloga tovariša k sebi?

To odlikovanje je župan dobo zavolo svoje trüdlivosti ob priliki verskih i cerkvenih prireditiv, manifestacij, štere so se prirejüvale pod njegovim županovanjom i za njegovo požrtvovalnost ino sodelovanje pri povečavanji raznih dobredelnih ustanov. Odliküvanje je nadpüšpek predao na slovesen način.

Grozna nesreča na Ziljah. Dne 27. okt. je v Ziljah ogen vničo dve hiši. V ednoj hiši je bilo petero dece, štere je mati zaprla, prle kak je šla na pole delat. Vseh pet je našlo strašno smrt v ognji. V tistoj hiši je tüdi zgorelo do 900 amerikanskih dolarov, štere si je gospodar za žmetnim delom prislüžo v Ameriki i jih šparao za zidanje nove hiše.

Velikanske poplave. Zadnji teden je dao dežja, da ga že dolgo ne bilo. Štiri do pet dni je nepretrgano dežüvalo; posebno strašna je bila po nesrečnih krajaj noč od 11. na 12., novembra. Jo je bila noč bliskanja, grmenja, treskanja i takšega dežja, da je samo teklo, kak da bi iz škafav izlevao. Te vnoči dež je ne ostao brez posledic. Vse vodine so narasle. Sava se je zdignola za 4 metre i poplavila ves kraj od Zagreba do Karlovca, ravnatak vse drüge kraje po Sloveniji, gde teče. Škode so velikanske. Razsrdila se je tüdi Drava i poplavila vse, kak daleč je le mogla segniti v svojoj razsrjenosti. Velki del Maribora je bio poplaven. Ravnatak je tüdi v Srbiji. Naval vode je bio siten. Razderal je ceste, moste i nesel vse, ka ne bilo pritrjeno ali pretežko. Na večih mestaj je razdrl železniško progo, tak da se je morao promet staviti. Škoda pöplave je že zdaj nezračunana, a da je velikanska, si moremo misliti. Na mestaj je vničena vsa setva. — O velikih pöplavaj poročajo tüdi z Madjarskoga i Italije.

Vucje v Bosni. Iz raznih krajov prihajajo glasi, da so se pojavili gladni vucje, štere delajo velke štode kmetom. Tak se je pred kratkim pojavo lačen vuk, štere je v seli Vrtijaši poklao okoli 50 ovc. Najveško štode je napravo kmeti, šteteromi je poklao 34 ovc. Tüdi v Palanaj, neposrednoj bližini Sarajeva, so vucje napravili velke štode. Tü so samo ednomi kmeti poklali 83 glave ovc, a drügomu dvoje telet.

Štükovska grugla eksploderala. Na zapadnoj strani varaša Djevdjelije stoji hiša brez strehe i edne stene. To je bila delavnica ednoga kovača. Ar je ta kuća podignjena na bojnom poli, neje niti čüdnö, da je trpela štode od štükovske krugle. To se je zgodilo na sledeči način: Majster i hišni gospodar je našeo edno kruglo na poli, štere se razprostera pred njegovov hišov. Z dvema drügima jo je prineso v delavnico v rakanenji, da vzemo, z nje tiste dele, štere bi po možnosti ponücao pri svojem poli. V hipi, gda so kruglu zdignoli na sto i šli iskat šker, je krugla eksploderala i raznesla hišo i ljudi. Od kuće so ostale samö tri stene, od ljudi pa nekelko šöpör vlasi, po šter h so jih njüvi prijateli sprznali. Zvün onih treh so razmesarjeni tüdi majstrova žena i dvoje dece.

Svet.

Peški okoli sveta — brez nog. Jules Pernot, eden francuski zrakoplovec, štere je v svetovnoj vojni zgübo obe nogi, je na poti okoli sveta — peški. Ma umetne noge, štere

— O ne lepšajte stvari! Drügi neso tak pokazali dobičkaželnosti. Jaz pravim, da ka vi činite, ne delo šeftarskoga človeka, nego navdihnjenje dobroga, pošteno čütečega srca.

— Jaz čütim priprosto i iskreno; — je odgovoro Farkaš. — Vüпам se ponašati, da me poznate i mate o meni dobro sodbo.

— Bolšo, kak prle.

— Zato vas vüпам prositi; več ne hvalite i prišavlite mojega dela. Vzemimo stvar tak, kak zdaj je; za mene se ne brigajmo. Zakaj sem včino i ka sem včisao: Zdjaj mučimo, ar me boli, če spominjajte. Govorimo samo o usodi teh dveh detet. To se pravi o bodöčni mojega nesrečnoga mladoga prijatela.

— Pokornim se vam, — je odgovorila gospa

— Ah, skoro tožiti moram Eleméra, celo v njegovoj nesreči, — se je oglasila Trezika. — On bi morao znati, kak dobri ste bili vi do njega, morao bi tüdi znati, kak me skrbi zavolo njega.

— To je znao. Zato pa je dao meni pisati i vam Trezika sporočiti.

— To pa je že greh, da nam nešče sporočiti o nadalnoj usodi. Zakaj se ne pašči domo? Mogoče bi se jaz sramüvala, če bi se cotav postavo pred mene? Tüdi tü bi lahko zaslüžo telko, da bi lahko poštenö živo.

— Ne obsodite ga! Znam, da bom naskori čüo o njem. Bolše, kak zdaj. Molite za njega, da ga angeo naravna na dobro pot.

— Da bi bar dao glas o sebi.

— Vüпajte vse dobro. Ar jaz že nesem v skrbej zavolo njega. Naskori bomo čüti o njem.

njemi dobro slüžijo. V dvanajstih mesecaj je prepotüvao celo Azijo i Europo, a zdaj nakani, da prepotüje tüdi Ameriko.

Žalostna smrt gledališke igralka. V New-Jorki je vmrla ob priliki velke gledališke prireditve igralka Augusta Chapell, dobro poznana tüdi v Europi. Ona je skoz dugo let nastopala s svojim možom Karlom i oba bi mela igrati ob priliki prireditve glavni vi-gi. Pri glavnoj vaji pa je vdaro Karla boži žlak, njegova žena pa je odločila, da itak nastopi v svojoj vlogi. A že v drügom djanji, gda je morala zmučena omedievico, jo je zadeo žlak. Nekaj časa tovariši neso opazili, da je mrtva, gda pa je njüva pomoč ne mogla zbüditi, so zaveso spüstili i döktor je dognao smrt.

Čüden pogin rib. V dvema vodinoma angleške grofije Norfolk se je pojavo čüden ribji beteg. V treh dnevaj so vse ribe teh vodin poginole, tak da na površini vode, štere je bila bogata na ribaj, plavajo same ribe. Tüdi zive ribe, štere ribiči mečejo v vodo, taki poginejo. Vzrok tomi pojavi še ne najden. Zavolo pojavo trpi tüdi živina i ljudje. Oblasti so najpre prepovedale napajati živino s tov vodov i jo piti ljudem. Vsi studenci so izpraznjeni i v celoj okolici ne pitne vode.

Podivjanost zavolo alkohola v Rusiji. V Rusiji so predkratkim ukinol prepoved vživanja alkohola. Ljudje so ob toj priliki naravnost podivjali. Pijani ljudje so prirejali shode i proglasili, da je prvi den pitja narodni praznik. Prvo popivanje je trpelo tri dni. Največ se je popilo v Moskvi. V treh dnevaj je bilo prenešeno v špitao 4587 pijancov. Vnogo ljudi je vmrlo. Neštetni listi vgotavljajo, da niti vojna ne pokončala na Ruskom v treh dnevaj telko ljudi, kak alkohol.

Prisilne ženidbe kat. dühovnikov. V Mexiki so oblasti stvorile nenavaden sklep. Izišeo je najpre odlok, s šterim se vsem katoličanskim dühovnikom zapovidavle, da se morajo ženiti, če ššejo nadale vršiti svojo slüžbo. Ka je mexikansko upravo pripravilo do takšega odloka, še ne znano. Zna se samo to, da je iz Mexiko—Citya pobegnolo 15 katoličanskih dühovnikov, štere se neso šteli pokoriti toj nenavadnoj zapovidi.

Krvave volitve v Mexiki. Iz Mexika se javla, da so bile v ednom okraji volitve, štere so se zvršile posebnö krvavo. Na den volitev je prišlo med dvema glavnima strankama do vuličnih bojov, v šterom je do 20 ljudi buhtih i 50 ranjenih.

V madjarskoj vojski se vpela batinanje. Že pred par leti je po zapovedi vegrske vlade začnjeno delo okoli reformiranja vojnoga kaštigajočega zakona. Komisija štere je na tom delala, je pred par dnevi dovršila svoje delo. Kak najvažnejša reforma se more imeti — uradno vpevanje batinanja. V pojedinih slučajaj se obsojenec kaštiga z batinanjom. Najmenša kaštiga je 25 vdarcov, najveška pa 60 vdarcov. V zakoni je določena tüdi debelošt bata. Biti mora 75 cm dug, a dva cm debeli. Če zdravnik dožene, da što ne bi mogeo zdržati batinanja, se pretvori štrof v zatvor i to tak, da dobi za eden vdarec mesec dni zatvora.

16. Šola življenja.

Gda si je Elemér na telko opomogeo, da se je mogeo podati na pot, ga je ravnateo špitala nakratko odposlao. Se itak lahko zahvali, da so ga hranili i ozdravili. Policijski načelnik, kak je obečo, je javo barcelonskomi konzuli, te pa je poslao samo malo šumico penez.

Ka naj začne s temi penezimi? Je premislavao sirmaški mladenič.

Ar je bila obleka sama cota, si je najprle küpo na placi eden par močne kmečke obleke. Tak lahko začne kodüvanje, ar če ne dobi dela, njemi drügo ne ostane, kak pritiskanje, na kvake tihinskih hiš. Za vlak že nema, prisiljen je teda vgriznoti v krüh pomenkanja.

Potni list je meo za te bridek stališ. V špitali je dobo svedočanstvo. To ga reši pred vsiljivostjov i mantranjom žandarov i gene smilenejšee düše, če jih gde najde.

Če pride v Barcelono, se oglesi pri konzuli. Eleméra je pot pelala ob morskem bregi, štere je bio jako püst. Tü — tam kakši ograd naranč, nasad fig, trsje, a samo raztorjeno med pesičnatimi püstinjami.

Elemér se je naskori utrüdö. Ve je komaj zapüsto betežniško posteo. Počivati, jesti bi morao, da ne pa hoditi v strašni vročini s falačkom božnoga kukurčnoga krüha.

V prvöj vesi je morao obstati.

Šo je k dühovniki.

On njemi tüdi ne mogeo drügo dati, kak falaček sira, čaren krüh i par fig i küpico kisiloga vina. Sirmak je bio i tüdi sam sebi ne mogeo bolšega privoščiti.

(Dale)

Domača politika.

Radič je minister. Po dolgem se je posrečilo, da je Radič dobo ministerski stolček, i sicer je minister za prosveto.

Dr. Bazala o invalidskom zakoni. Kak smo že poročali, je cela opozicija nastopila proti invalidskom zakoni. Hrvatski poslanec dr. Bazala je v svojem velkom govori izrekeo o njem hüdoobsodbo. „Te zakon je hladen, dosta bole hladen, kak je to zahtevala sama pravna trezna dikcija, zakon brez topline, brez srca, zakon iz šteroga ne rase globoka žela, da se stvarno reši edno važno pitanje, nego štere nosi na sebi značaj prizadevanja, da se spravi s poti edna neprilična vtvar.“

Zagrebeški velki župan penzioneran. Ministerski svet je premünoči teden penzionerao zagrebečkoga velkoga župana Treščeca. To se je zgodilo — kak se poroča od vladne strani — za volo „strahovitih“ dogodkov v Zagrebi, gde so neštetni narodnjaki zažgali italjansko zastavo, da bi na te način protestirali proti divjaštvi fašistov v Trsti, gde so tej razbili tiskarno i uredništvo slovenskoga lista „Edinost“. Pravi vzrok pa kak piše „Hrvat“-ne v tom, nego je edina krivda velkoga župana to, da ne radikal i ne radičovec.

Iz razgovora z dr. Korošcom. Sotrüdnik zagrebečkih „Novosti“ je stavo dr. Korošči nešterna pitanja. On njemi je med drügam odgovoro: „V tom hipi niti najmenje ne mislim na vstop SLS. v vlado. Jaz mislim na dobro pelano opozicijo. Zdjaj je HSS (Radič) v Pašičovom političnom laboratoriji, gde se vrači od republikanizma, pacifizma (mirotvornosti), federalizma i humanizma (človečanstva). Gda bö te proces (potek) zvršen, i gda bo HSS. po Pašičovom recepti odpüščena iz njegove zdravniške oskrbe, potom bomo mi ostale politične partije videle, ka se bo moglo včiniti. Tüdi g. Pašiči bi bilo potrebno, da ide v laboratorij, gde bi se njemi sterala njegova reakcionarnost i njegova velikosrbska usmerjenost“. Na pitanje, ali je mogoče misliti na vstvarjanje koncentracijskoga bloka, je izjavo: „O tom hipno ne more biti niti govora. Pod Pašičom je splošno nemogoče vsaka koncentracija, ar nihče nešče, da bi se z njim politično kompromitirao (doživo sramoto).“

Posledice lokarnske koferece. Ta kofereca je prinesla več bolšij sklepov, štere so še natanko ne znani, vendar se pa vidijo različna dejstva, štere so sad te koferece, tak na priliko: Nemški poslanik postane član veleposlaniške koferece, v vojaško kontrolno komisijo pa bo imenovan neki nemški generao. — V malih državaj tüdi nastanejo neka približanja, tak pogajanje z Madžari, štere se začnejo 30. nov. na temelji največšij ugodnosti. — Ništetni mislijo, da je to prvi korak, da se ustanovi ed velesil zaželjana podunavska konfederacija.

Svetovna politika.

Ka je z atentatom na Musolinija? Vsaküti den bole očüvestno postaja, da je atentat na Musolinija izmišlena stvar. Vse okolščine govoriyo proti takšemi atentati, kak ga je opisalo uradno poročilo političnih oblastü. — Zakaj se je začnolo govoriti o atentat? Musolini sam vidi, da njegova moč že dolgo ne več zavüpanje ljudstva, nego oborožena sila. Od dneva do dneva veška nevarnost njemi proti od strani opözicije. Zato on šče to opozicijo zatreti. I tak se je razglasilo, da je pripravila edna opozicijonalna stranka na njega atentat. Pod plaščom kaštiganja atentatörov se je zdaj začnolo preganjanje. Občütili so ga posebno močno naši slovenski bratje. V Trsti so njim fašisti včinitili i vüzglasi tiskarno i uredništvo lista „Edinost“.

Kupim **sedlo.** Ponudba, upravnüštva „NOVIN“.

Vprašanje prekmurskih sezonskih delavcev.

V šte. 246. „Slovenca“ je napisal vodja Drž. borze dela v Murskoj Soboti, g. Komavli članek z ozirom na vprašanje plačila carine za žito, ki ga zaslüžijo prekmurski sezonski delavci na Madjarskem, kamor morajo iti iskat vsako leto v letni sezoni vsaj delnih preživljenskih sredstev, ker dela doma ne najdejo. Pridružujemo se v polnem obsegu izvajajem gosp. Komavli-ja, dodajamo pa:

Že v letih 1920 i 1921. so morali plačati naši sezonski delavci na Madjarskem za zasluženo i k nam uvoženo žito carino, ki je bila seveda v primeri z današnjo malenkostna. Na posredovanje domačih gg. poslancev so dobili ti delavci leta 1922. od finančnega ministerstva povrnjenih 34% vplačane carine. No bilo mnogo

to, a vendar se je razdelilo med ljudi skupno 150.000 Din i delavci so bili tega vračila plačane carine veseli ter za to hvaležni.

V letih 1922.-1924. ni bilo na zasluženno žito nikake carine i umevno je, da je vsakdo pričakoval enakega tudi v tekočem letu. Zato je bilo razočaranje precejšnje, ko je delavec, prišedši s svojimi par sto kg. žita preko meje, na carinarnici brez ugovora moral plačati občutne zneske. Seveda so bili v tem oziru takoj od gg. poslancev napravljeni potrebni koraki, da se carina ali sploh odpravi ali vsaj zniža na minimum — žal, dosedaj brez uspeha.

Sedaj pa pride sledeče: Delavci, ki so na Madžarskem zvedeli, da bi morali za zasluženno žito plačati visoko carino, so čisto enostavno začeli že ne deli prodajati ta zaslužek svojim palirjem, šteri so to krvavo zasluženno silje dele prodali, i so posteno zaslužili — i sicer pšenico za 350.000 madžarskih kron, žito pa za 240.000 madž. kron za 100 kg., ker bi v našem denarju dalo 180 do 250 Din pro 100 kg. Na ta način delavci ne pripeljejo s seboj žita, temveč denar i evidentno je, da pri vsem tem vsaka carina odpade. Ako pa bo potem hotel delavec preko jeseni i zime živeti, bo moral kupiti žito doma; vprašanje je edino to, če ga bo dobil tako poceni, kot, ga je poceni na Madžarskem prodal. Ali ni tak človek potem pomilovan a vreden!

Pa še eno je: če se tudi v prihodnjem letu ne bo odpravila ta carina, ne bo nihče več hotel iti na delo na Madžarsko, tudi če bo madžarska vlada to brez nadaljnega dovolila i tudi v tem primeru bi izgubila naša država nekaj jezero dinarjev, ki jih je dosedaj vsako leto dobila ravno od teh delavcev.

V letu 1922. je bil finančni minister ista oseba kot danes, imel je enake težave s carinskimi tarifami — pa je kljub temu vsaj deloma povrnil krivično plačano carino — ali ne bi tega storil tudi sedaj?!

Zanimivosti.

Kak so prišle mačke na svet. Muslimanska pripoved pravi, da v paradizom i za njem vse do potopa sveta ne bilo mačke na sveti, teda tudi v Noetovoj barkine. No v Noetovoj barki so se jako razmnožile miši i podgani, pa je nastala nevarnost, da pregrizejo tudi ladjo samo. V toj nevoli je Noe poglodo oroslana po glavi, oroslani je začno kihati i iz nosnic stajemji zletela maček i mačka, šteriva sta se taki vrgla na miši i podgane. Vničila jih itak nesta, ar celo dnesden so, ladjo sta pa le rešila. — Druga pripovedka pravi, da je mačka skočila iz Noetove rokavice. — Vogri pa pripovida v sledeče: Gda se je Noe, prle kak so se spuštile vode nebeske, vkrcan v ladjo i jo zapro, si je zmislo šatan, da ladjo potopi; zato se je pretvoril v miš i začno glodati ladjo. No Noe je vrgeo ta rokavico, iz štere se je rodila mačka, ki je to zabranila. — Rumunska povest nadaljuje i pravi: Potom da je mačka požrla miš, je požrla z njov tudi hūdoga. Šatan pa ne dolgo ostao v njenom teli, izlazo je iz njega; na štero stran, povest ne pove. No nekaj peklenške zdūhe je itak ostalo v mački. V prvov vrsti oči, štere tudi v noči svetijo, a koža njena, gda se gladi, pišča iskre.

Gda trbe viuro nategivati. Društvo angleških viurarov je melo zborovanje, na šterom so se viurari razgovarjali, gda je boljše viuro nategivati. Predsednik je pravo, da viuro trbe nategivati zajtra, ar je po dnevi iz postavljena raznim potresom, štere leži prenese, če je nategljena.

Gospodarstvo.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	250 Din.,
" žiata	175 " "
" ovsa	175 " "
" kukorice	200 " "

2. Živina:

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg. 16—18 D.	14 D.	20 D.
v Ljubljani " 16—18 D.	14 D.	20 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 22. novembra 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 54 50
Schiling	D 7 90
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 66
20 kronski zlat	D 205 —
Francoski frank, 1 frank	D 2 20
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 075
Švic. fran., 1 fr.	D 10 85
Talijanske lire, 1 lira	D 2 25
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Šv. frev 9:225

MALI OGLASI.

AMERIKANCI TO JE ZA VAS!

Pri Sv. Križi pri Lotmeru je k odaji jako lepo posestvo obstoječe iz zidine 12 plūgov zemlje. Cena se zve pri A. KLEMENČIČI BELTINCIH.

PINTARSKÉ POMOČNIKE

(detiče) sprejme pri dobroj plači, prostoj (brez-plačnoj) hrani, stanovanji i perili FRAN REPIČ, pintarski majster, Ljubljana, Kolezijska ul. 18.

DOBROIDOČA GOSTILNA

na jako prometnom kraji se zavolo družinskih razmer takoj za 180 jezero dinarov oda. Hiša i gospodarsko poslopje je novo zidanō vse s črepom pokrito, zraven še nove i velike hiše nedogrejene za gostilno i tudi vsakšo drugo obrt pripravne. Potem le lep ograd za zelenjavo i sadonovnik, pa 3 orale loga, 1 oral travnika i nad 1 oral njive. Cenjene ponūdbe prosim pod "gostilne" na upravo toga lista.

VINSKA RASTAVA S SEJMO

se vrši dne 10. decembra t. l. v Ivankovci v restavracijski dvorani tik kolodvora. Otvoritev ob 8. uri. Priprāšena so vsa vina pridelana v Ormoškem i Lotmerskem okraji iz čemši nepochlene vrste. Ob tem časi bude se letošnji pridelek dao že dobro presoditi ni bodo meli interesi tak najlepšo priliko skleniti dobro kupčijo, zelezniške zveze najugodnejše. Za popust na železnici zaproseno. Prijave za legitimacije pošljejo naj z 10 Din na Vinarsko zadrugo "Jeruzalemčan" Ivankovci.

DRAŽBA LOVA.

Lov občine Rakičan odda se v najem 22. novembra 1925 ob 2 uri popoldne v občinskem uradu potom javne licitacije.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najbolje društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotruga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotruga eše duže betežna, zvodi se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig. pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri doli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo "Novine" v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vori na numerl 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so eše nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelen, podpredsednik Mihal Grūškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Mihal Gjōrek, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računovoditelja Štefan Ritlop i Naci Markoja, paziteo društva Anton Markoja, vrtar Jožef Trajbar.

Poštūvanomi občinstvi si dovolijem vlūdno sporočiti, da sem prevzeo od gospe dovice ČISAR

mizarsko delavnico

nahajajočo se v Sodnoj ulici v MURSKI SOBOTI, štero bom vodo pod imenom

RUDOLF ŠAFRAN.

Opirajoč se na svoje vsestranske izkušnje, pridoblene v tū- in inozemstvi, zagotavljam Vas, da bom vsako naročilo iz stroke umetnoga pohištvenoga in stavbarskoga mizarstva skrbno izvršo po nizkoj zmernoj ceni. Pričakūjoč Vaših cenjeni naročil beležim z odličnim spoštovanjom

RUDOLF ŠAFRAN

mizarski majster.

Iz poštenih hiš sprejemem tudi dva učenca (inaša):

PASKA!

Če se ščeš za zimo dobro gorobleči za male peneze, te moreš iti

v MURSKO SOBOTO k **ALEKSANDRI HORVAT** krojači i trgovci z gotovimi oblekami poleg Dobraja.

Tam najdeš velko zalogo zimskih kaputov, bričes hlač i druge vsake vrste gotovoga blaga za moške i dečke. Tam se delajo vsake vrste obleke na mero; — najdeš lastno izdelane kape po najnižioj ceni! Če ne verješ, pridi i pogledni pa se te zagvūšaš.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Naročnina in oglas se sprejmejo za "Novine" pri ERDŐSY BARNABAŠ, trgovci z papirrom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Posestvo

4½ orala v ŽEPOVCIH, pošta Apače je takoj na prodaj. Lepa velika zidana hiša z gospodarskim poslopjem i lepim sadovnjakom, ter zraven se nahajajočim poljem. — Vpraša se pri POSOJILNICI v GORNJI RADGONI.

Ovlaščeni zavod za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja, daje kredite po najugodnejših pogojih ter izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Obrtna Banka d. d. v Ljutomeru.